

РЕШЕНИЕ

№ 3448

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Валерия Банкова

Членове: Райна Мартинова
Виктория Р. Митева

при участието на секретаря Йорданка В. Петрова
като разгледа докладваното от Виктория Р. Митева Въззивно гражданско дело № 20241100512718 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С решение № 8103/02.05.2024 г., постановено по гр.д. № 44461/2021 г. по описа на Софийския районен съд, 155 състав, са отхвърлени предявените от „Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация – Сердика“ ЕООД против С. В. С. установителни иски по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД за сумата от 2520 лв., представляваща цена на предоставени медицински, немедицински и административни услуги по договор от 09.09.2019 г., незаплатени от НЗОК, и за сумата от 380 лв., представляваща цена на предоставени услуги по договор от 07.10.2019 г., ведно със законната лихва от 13.10.2020 г. до окончателното изплащане.

Решението е обжалвано от ищеца. В жалбата се поддържа, че неправилно районният съд е приел, че поради липса на подпис на пациента не е възникнало валидно задължение за ответника. Излагат се доводи, че ответникът е подписал договорите като поръчител и съдлъжник, поради което е поел задължение за заплащане на предоставените на пациента услуги. Поддържа се и оплакване за неправилно недопускане на доказателства за установяване на изпълнението на договорите. Иска се отмяна на решението и уважаване на исковите.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от особения представител на въззиваемия, с който жалбата се оспорва. Поддържа се, че решението е правилно, тъй като договорите не са подписани от пациента, не е доказано предоставяне на процесните услуги и не е доказано ответникът да е положил подпис върху договорите и фактурите.

Софийският градски съд, след като обсъди доводите във въззивната жалба и събраните доказателства, съобразно правомощията си по чл. 269 ГПК, наМ.

следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Предявените искове са с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД. В тежест на ищеца е да установи възникването на договорното правоотношение, поетото от ответника задължение, изпълнението на насрещната престация и размера на вземането. В тежест на ответника е да докаже погасяване на задължението, каквото в случая не се твърди и не се установява.

От приетите по делото договори от 09.09.2019 г. и от 07.10.2019 г. се установява, че лечебното заведение се е задължило да предостави на В.П. С. услуги, незаплатени от НЗОК, съответно срещу цена от 2520 лв. за срок от 28 дни и срещу цена от 380 лв. за допълнителен престой от 4 дни. В договорите С. В. С. е посочен като поръчител и съдължник.

Не се споделя изводът на районния съд, че липсата на подпис на пациента изключва възникването на задължение за ответника. При тълкуване на договорите по правилото на чл. 20 ЗЗД следва да се съобрази не само употребеното в тях понятие „поръчител“, а и изричното посочване на ответника като съдължник, както и съдържанието на клаузите, с които е поето задължение за заплащане на цената на услугите. От тях следва, че ответникът не е поел единствено акцесорно задължение по чл. 138 ЗЗД, а самостоятелно задължение да заплати цената на услугите, предоставяни на трето лице – В.П. С., баща на ответника. Поради това липсата на подпис на пациента не води до недействителност на поетото от ответника задължение.

Неоснователно е и възражението, че подписът на ответника върху договорите и фактурите не е доказан. Оспорването по чл. 193 ГПК следва да бъде ясно, конкретно и насочено срещу определен документ или определена негова част. В случая възражението е формулирано като общо оспорване на твърдението на ищеца, че ответникът е подписал договорите и фактурите, не е индивидуализиран документът, чиято автентичност се оспорва, не е посочено дали се оспорва подписът, съдържанието или и двете, не е поискано откриване на производство по оспорване истинността на документа и не са направени доказателствени искания във връзка с твърдяна неавтентичност. Ето защо представените частни документи следва да бъдат ценени като доказателства за съдържащите се в тях изявления.

В първоинстанционното производство искането на ищеца за събиране на гласни доказателства е било оставено без уважение без мотиви. Въззивният съд е приел, че предоставянето на медицински услуги, болничният престой и проведените рехабилитационни процедури следва да се установяват с първична медицинска документация, а не със свидетелски показания, поради което е дал възможност на въззивника да представи относими писмени доказателства. Такива са представени и приети във въззивното производство.

От представената медицинска документация, включително история на заболяването, епикриза, физиопроцедурна карта и листове за проведено физикално лечение, се установява, че пациентът В.П. С. е постъпил в „МБПЛР – Сердика“ ЕООД на 28.08.2019 г. и е изписан на 11.10.2019 г., т.е. е пребивавал в лечебното заведение през целия процесен период. Отразените диагноза и данни за състоянието му сочат на необходимост от продължително лечение и рехабилитация след преживян исхемичен мозъчен инсулт с неврологичен дефицит, като от документите за проведено физикално лечение се установява, че на пациента са били назначени и ежедневно отчитани рехабилитационни процедури, включително за периода от 09.09.2019 г. до 11.10.2019

г., с нанесени по дати процедури и подписи на терапевт. Тези доказателства установяват както факта на болничния престой през релевантния период, така и реалното предоставяне на медицински и рехабилитационни грижи, като кореспондират с отразеното в договорите и фактурите относно периода, вида на услугите и дължимата цена.

Липсата на самостоятелно представено приложение – ценоразпис към договорите, не обосновава извод за недоказаност на вземането. Цената на услугите е посочена в самите договори, възпроизведена е в издадените фактури – 2520 лв. за първоначалния 28-дневен престой и 380 лв. за допълнителния 4-дневен престой и съвпада с тази, посочена в представената по делото извадка от електронната страница на болницата във връзка с предоставяните от нея пакети и ценоразпис. При наличие на договорно определена цена и доказано предоставяне на услугите, вземането е установено както по основание, така и по размер.

Неоснователно е и позоваването на липса на данни за заплащане от НЗОК. Предмет на процесните договори са именно услуги, незаплатени от НЗОК, поради което това обстоятелство не опровергава, а съответства на твърдяното от ищеца основание на вземането.

При тези данни предявените искове са основателни, поради което първоинстанционното решение следва да бъде отменено.

Основателна е и претенцията за законна лихва върху главниците, считано от 13.10.2020 г. – датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, до окончателното изплащане.

По разноските:

При този изход на спора на въззивника се дължат разноски, както следва – 390,90 лева за заповедното, за първоинстанционното производство 435 лева адвокатско възнаграждение, 58 лева държавна такса и 433 лева заплатен депозит за особен представител и за въззивното производство – 29 лева за държавна такса и 216,50 лева депозит за особен представител.

Така мотивиран, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 8103/02.05.2024 г., постановено по гр.д. № 44461/2021 г. по описа на Софийския районен съд, 155 състав, и вместо него постановява:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация – Сердика“ ЕООД, ЕИК 202814252, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „*****, срещу С. В. С., ЕГН *****, искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, че С. В. С. дължи на „Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация – Сердика“ ЕООД сумата от 1288,46 евро /равностойност на 2520 лв./, представляваща цена на предоставени медицински, немедицински и административни услуги по договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК, от 09.09.2019 г., сумата от 194,29 евро /равностойност на 380 лв./, представляваща цена на предоставени медицински, немедицински и административни услуги по договор за предоставяне на услуги, незаплатени от НЗОК, от 07.10.2019 г., ведно със законната лихва върху главниците, считано от 13.10.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. № 49361/2020 г. по описа на Софийския районен съд, 155 състав.

ОСЪЖДА С. В. С., ЕГН *****, да заплати на „Многопрофилна болница за продължително лечение и рехабилитация – Сердика“ ЕООД, ЕИК 202814252, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 798,84 евро /равностойност на 1562,40 лв./, представляваща общ размер на направените разноси в заповедното, първоинстанционното и въззивното производство.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____